ΕΤΟΣ Δ. ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 140

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ πραγράμματι, ζωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΒΑΒΕΛ ΑΝΤΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ.

Κατά τινα παράδοσιν ὁ παράδεισος ἔκειτο πρὸς τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας Ἀσίας τὸ καλούμενον Μεσοποταμία, μεταξὺ τῶν ποταμῶν Τίγρεως καὶ Εὐφράτου, ἐκεῖ δὲ ἀκριβῶς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἦτο καὶ ἡ Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, καὶ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο οἱ ἄνθρωποι πρῶτοι ἤρξη ἐπεχείρησαν τότε ν' ἀναστρέψωσι τὰ μοναρχικὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ. Ἐφοβοῦντο μήπως καὶ πάλιν ὁ Θεὸς, ἐν τῇ ἀπολύτῳ ἐξουσίᾳ του, ἄνευ Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἄνευ συσκέψεως καὶ συμβουλίου, ἀποφασίσῃ νὰ καταστρέψῃ τοὺς ἀνθρώπους διὰ δευτέρου κατακλυσμοῦ, καὶ ἔκριναν ἀναγκαῖον νὰ κτίσωσι τὸν μεγάλον ἐκεῖνον πύργον διὰ νὰ προστρέχωσι καὶ νὰ σώζωνται ἐκεῖ ἐπάνω. Ἀλλ' ἄλλο αὐθαίρετον οὐκάζιον ἐξεδόθη καὶ αἱ γλῶσσαι των ἐσυγχύθησαν καὶ ἔμεινε τὸ πελώριον ἐκεῖνο ἔργον ἡμιτελές· καὶ ἰδοὺ πάλιν τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον μοναρχικὴν τοῦ Θεοῦ ἐξουσίαν.

Παράδεισος λοιπὸν καὶ Βαβὲλ, ἤτοι σύγχυσις καὶ ταραχὴ, ἦσαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους, καὶ δι' αὐτὸ πᾶς ὅστις ἐπεχείρισε νὰ ζωγραφήσῃ τὸν Παράδεισον, ὡς συμπλήρωμα τῆς εἰκόνος ἔπρεπε νὰ ζωγραφήσῃ ἐκεῖ πλησίον καὶ τὸν πύργον τοῦ Βαβὲλ καὶ τοὺς ἀνθρώπους τρέχοντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὡς ἀγνοοῦντας τί νὰ πράξωσιν, οὕτω δὲ ἡ εἰκὼν παρεῖχεν ἄποψιν μεγαλοπρεπῆ, διότι ἀφ' ἑνὸς ὁ ἄνθρωπος ἔβλεπε τί ἐκ τῆς παρακοῆς του ἔχασε καὶ ἀφ' ἑτέρου πῶς ἐτιμωρεῖτο διὰ τὴν παρακοήν του ἐκείνην.

Καὶ οἱ Ἄγγλοι ἀριχθέντες εἰς Κύπρον ἐπεχείρισαν Βικονσφηλδείῳ ἀποφάσει καὶ ἀποφάνσει νὰ παραστήσωσι καλῶς καὶ πιστῶς τὴν εἰκόνα ταύτην. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ κόσμος ἀπωλέσας τὸν Παράδεισον ἤρξατο σπουδαίως μεριμνῶν ὅπως τὴν ἐν τῇ Κολάσει διαμονήν του καταστήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνετωτέραν, οἱ Ἄγγλοι ἐμερίμνησαν περὶ Παραδείσου καὶ ἔτρεχον ἄνω κάτω, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, διὰ νὰ εὕρωσι τὸ κατάλληλον πρὸς τοῦτο μέρος. Καὶ ἐπειδὴ τὰ καταλληλότερα διὰ Παραδείσους μέρη πάντοτε ἡ Τουρκία τὰ ἔχει, ἀπετάθησαν εἰς αὐτὴν καὶ εὗρον ὅ τι ἐζήτουν. Ἤρξαντο λοιπὸν τῆς διὰ χρωμάτων καὶ διὰ πραγμάτων παραστήσεως τῆς εἰκόνος.

Ἀλλ' οἱ ἐργατικοὶ Ἄγγλοι δὲν ἀρέσκονται εἰς πράγματα νεκρά. Ἀντὶ νὰ ζωγραφήσωσι πρῶτον τὸν Παράδεισον, τὸν νεκρὸν ἐκεῖνον καὶ ἔρημον τόπον, ἐθεώρησαν καλὸν νὰ ζωγραφήσωσι πρῶτον τὸν ὡραῖον ἐκεῖνον πύργον, εἰς τὸν ὁποῖον φαίνεται ἡ ζωὴ καὶ ἡ κίνησις, πλήρη ἀνθρώπων πηγαινοερχομένων. Καὶ ἤρξαντο μετὰ μεγάλης ἀρέξεως καὶ μετὰ πολλοῦ ζήλου οὕτως, ὥστε τὸ Βαβὲλ κατέλαβε πλέον ὅλον τὸν χῶρον τῆς εἰκόνος, ἡ δὲ ἐπιτυχία πληρεστάτη καὶ θαυμασία. Βαβὲλ ἀντὶ Παραδείσου· σύγχυσις γλωσσῶν ἀντὶ συμφωνίας· διαφωνία ἀνθ' ἁρμονίας· ταραχὴ ἀνθ' ἡσυχίας. Ὁ δὲ Παράδεισος ποῦ;

Διηγοῦνται ὅτι κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, ἐντὸς μαγαζίου τινὸς εὗρε στρατιώτης τις εἰκόνα, ἐπὶ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἴχνος εἰκόνος διεκρίνετο. Ἀξιωματικὸς δέ τις ἰδὼν τὸν στρατιώτην ἐξετάζοντα μετὰ προσοχῆς τὸ τεμάχιον ἐκεῖνο τῆς σανίδος ἠρώτησεν αὐτὸν πρὸς ἐμπαιγμὸν « τί παριστᾷ ἡ εἰκὼν αὕτη;» ὁ στρατιώτης λίαν εὐφυὴς ἀπήντησεν· ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ τὴν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης διάβασιν τῶν Ἑβραίων.— Καὶ ποῦ εἶνε ἡ θάλασσα; ἐρωτᾷ ὁ ἀξιωματικός, δὲν τὴν βλέπω.— Δὲν τὴν βλέπετε διότι ἀπεσύρθη νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν διάβασιν τῶν Ἑβραίων.—Καὶ ποῦ εἶνε οἱ Ἑβραῖοι;— Ἐπέρασαν πλέον.—Καὶ τέλος πάντων ποῦ εἶνε οἱ καταδιώκοντες αὐτοὺς Αἰγύπτιοι;— Ἔρχονται κατόπιν· ἀπαντᾷ ὁ εὐφυὴς στρατιώτης. Οὕτω λοιπὸν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Κύπρου κατέλαβε καθ' ὁλοκληρίαν τὸ Βαβέλ· ὁ δὲ Παράδεισος ποῦ; Ἔρχεται κατόπιν, ἂν εἶνε δυνατὸν μετὰ τὴν τελείαν καταστροφὴν νὰ ἔλθῃ εὐτυχία καὶ μετὰ τὸ Βαβὲλ νὰ ὑπάρξῃ πλέον Παράδεισος.

Βαβὲλ πλῆρες! Σύγχυσις τελεία! Οὐδεὶς μᾶς ἐννοεῖ τί λέγομεν οὐδεὶς καταλαμβάνει τί ζητοῦμεν. Δυστυχοῦμεν καὶ οἱ κυβερνῆταί μας μᾶς λέγουν εὐτυχεῖτε. Ἀποθνήσκομεν τῆς πείνης καὶ οἱ ἄρχοντές μας λέγουν ὅτι ὁ θάνατός μας προέρχεται ἐκ τῆς ὑπερπληρώσεως τοῦ στομάχου. Εἴμεθα γυμνοὶ καὶ οἱ κυβερνῆταί μας μᾶς ραβδίζουν νὰ ἐνδυθῶμεν χάριν τῆς ἠθικῆς. Παρεφρονήσαμεν ἀπὸ τοὺς συλλογισμούς μας καὶ οἱ ἄρχοντές μας λέγουν ὅτι ἐμεθύσαμεν. Κλαίομεν ἀπαρηγόρητα καὶ οἱ κυβερνῆταί μας μᾶς συμβουλεύουν νὰ μὴ γελῶμεν πολλὰ διότι ὁ πολὺς γέλως βλάπτει. Τύπτομεν τὸ στῆθος καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ κτυπῶμεν τοὺς πόδας ἐκ τῆς ἀπελπισίας καὶ οἱ ἄρχοντές μας μᾶς ἐπαινοῦν ὅτι χορεύομεν καλά. Ἰδοὺ ἡ ἀληθεστάτη καὶ πιστοτάτη εἰκὼν τῆς νήσου. ΒΑΒΕΛ ΑΝΤΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Περὶ τῶν Βουλγαρικῶν ὑπάρχουσι αἱ ἐξῆς νεώτεραι εἰδήσεις.

Ἡ Πύλη ἔλαβε πλήρεις τὰς ἀπαντήσεις ἁπασῶν τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῆς πρὸς αὐτὰς ἐγκυκλίου αὐτῆς. Αἱ δυνάμεις εἰς δύο αὐταὶ ἀκριβῶς τεταγμέναι μέρη, ἤτοι ἡ Αὐστρία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἀφ' ἑνὸς, ἡ Ρωσσία, ἡ Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία ἀφ' ἑτέρου, ἀπεκρίθησαν· Ἡ μὲν Αὐστρία ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τοῦ Καβούργου εἶνε παράνομος καὶ συνεπῶς δὲν ἀναγνωρίζει αὐτὸν ὡς ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας. Τὴν ἐπίλυσιν ὅμως ἀφίνει εἰς τὰς δυνάμεις καὶ προτρέπει τὴν Πύλην (διὰ τοῦ Κάλιτς) νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοῦτο ὅπως μὴ καταστῇ ὑπεύθυνος διὰ τὰς συνεπείας ἐνδεχομένης γενικῆς περιπλοκῆς. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ὑποστηρίζει τὰ αὐτά, προσθέτας ὅτι πάντα τὰ σχετικὰ τῇ Βουλγαρίᾳ ζητήματα πρέπει νὰ ἐπιλυθῶσιν ἐν τῷ πνεύματι τῶν εὐχῶν τῶν Βουλγάρων. Ἡ Ἀγγλία ἀπεκρίθη ὡς ἡ Αὐστρία· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ μέσα τῆς ἐπιλύσεως ὁ λόρδος Σαλισβουρὺ δὲν βλέπει ἄλλο, παρὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν τῆς Πύλης, πλὴν ἐπειδὴ ἐκ τούτου δύναται νὰ προέλθῃ κίνημά τι ἐν Μακεδονίᾳ ἀποτρέπει τὴν Πύλην τῆς στρατιωτικῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπεμβάσεως καὶ τὴν συμβουλεύει νὰ ἔχῃ ὑπομονήν. Αἱ ἀπαντήσεις τῆς Ρωσσίας καὶ Γερμανίας εἶνε ἤδη γνωσταί. Ἡ Γαλλία ἀπεκρίνατο ὅτι θεωρεῖ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Φερδιναύδου ὡς μὴ λαβοῦσαν χώραν, ὁ δὲ κ. Φλουράνς συμβουλεύει τὴν Πύλην ν' ἀποφα-

κρύνῃ τὸν πρίγκηπα Φεοδωσίεβιτς καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ρωσσίας.

Ἡ Πύλη κατόπιν τούτων συνέστησεν ὑπουργικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἐπιφορτισθεῖσαν εἰδικῶς τὰς ὑποθέσεις τῆς Βουλγαρίας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἐκ ρωσσοφίλων καὶ μὴ ρωσσοφίλων. Κατὰ δὲ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν λαβοῦσαν χώραν τῇ 22 Αὐγούστου, ἀπεφάσισε 1). Νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὸν Σακὶρ πασὰν ἐν Πετρουπόλει, ὅτι ἐπειδὴ ἡ Ρωσσία ὑπέδειξεν ἐπισήμως τὸν στρατηγὸν Ἐρεργιὼθ ὡς προσωρινὸν ἀντιπρόσωπον ἡγεμόνος, ἡ Πύλη ἐξαιτεῖται νὰ γνωρίσῃ ἀκριβῶς ποῖα ἔσονται τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία τοῦ κ. Ἐρεργιὼθ, ἵνα ὑποβάλῃ τὰ περὶ τοῦ ὑποψηφίου τούτου εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν δυνάμεων. 2). Νὰ διατάχθῃ ὁ Μέγας Βεζύρης νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὸν ἐν Σοφίᾳ πρίγκηπα τοῦ Κοβούργου τὸ ἑπόμενον κατὰ γράμμα κείμενον: «Ἀποκρινόμενος εἰς τὸ τηλεγράφημα τῆς Ὑμ. Ὑψ. πρὸς τὸν Σουλτάνον, διαδηλῶ πρὸ τὴν Ὑμ. Ὑψ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ὑμῶν, δὲν ὑπάρχει ἡ συγκατάθεσις ὅλων τῶν δυνάμεων, ἡ δὲ κάθοδος Ὑμῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας ἀπεδοκιμάσθησαν ἤδη. Συνεπῶς ἡ παρουσία τῆς Ὑμ. Ὑψ ἐν Βουλγαρίᾳ ἀντίκειται εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου καὶ εἶνε παράνομος. 3). Ν' ἀποκριθῶσι διὰ τοῦ κ. Βουλγαρίτς εἰς τὸ δεύτερον τηλεγράφημα τοῦ Κοβούργου, τὸ χρονολογούμενον ἐκ Φιλιππουπόλεως, ὅτι ὁ Σουλτάνος δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὸν πρίγκηπα τοῦ Κοβούργου ἐν Κωνσταντινουπόλει, διότι δὲν ἔχει τὴν συγκατάθεσιν ὅλων τῶν δυνάμεων.

Αἱ τρεῖς αὗται ἀπαντήσεις ἐγκριθεῖσαι παρὰ τοῦ Σουλτάνου, ἐξετελέσθησαν τῇ 23 Αὐγούστου. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἀρτὶν Ἐφένδη εἰς Σόφιαν, γενομένου γνωστοῦ ὅτι οὗτος μεταβαίνων εἰς Σόφιαν θὰ προπαρεσκεύαζε τὰ πνεύματα ὑπὲρ τοῦ Ῥώσσου ἀνθηγεμόνος, ἡ Πύλη τῆς Βουλγαρίας ὑπουργεῖον ἔδωκε τῇ Πύλῃ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Ἀρτὶν Ἐφένδης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ σύνορα ἄνευ στρατιωτικῆς συνοδείας, καθόσον οἱ Βούλγαροι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἀντιστῶσιν ἐνεργητικῶς. Οὕτω λοιπὸν ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἀρτὶν Ἐφένδη ἀναβάλλεται ἐς ἀόριστον.

Αἱ συμπεντεύξεις τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ρωσσίας διαψεύδονται.

— Μετὰ βεβαιότητος λέγεται ὅτι κοινὴ διπλωματικὴ ἐνέργεια τῆς Γερμανίας Ρωσσίας καὶ Γαλλίας θὰ κανονίσῃ τὸ Βουλγαρικὸν καὶ τὸ Αἰγυπτικὸν ζήτημα.

— Τὸ ἐν Λονδίνῳ θέατρον Ἔδεν ἐκάη κατὰ τὴν παράστασιν τῆς 5 Σεπτ. Ἐσώθησαν 130 πτώματα ἐξετάφησαν. Πολλοὶ συνετρίβησαν ἐν τῇ φυγῇ.

— Ὁ πρίγκηψ Ἔρρικος Βάττεμβεργ γαμβρὸς τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας ἀναχωρεῖ εἰς Παρισίους ἵνα διαμείνῃ ἐκεῖ ἐπ' ἀρκετὸν καιρόν. Ὁ πρίγκηψ εἶνε δρασηρεστηριέρος μετὰ τῆς πέρθερᾶς του. Πρὸ ἐτους εἶχε δυσαρεστηθῇ διότι ἡ βασίλισσα δὲν ἐμεσολάβησεν ὑπὲρ τοῦ ἐκπτώτου ἡγεμόνος ἀδελφοῦ του Ἀλεξάνδρου Βάττεμβεργ. Ἀλλὴν ἀφορμὴν δυσαρεσκείας ἔλαβεν ἐσχάτως ὅτι ἐνῷ ἤλπιζεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἰωβιλαίου τῆς βασιλίσσης ὅτι θὰ τὸν ἐπαρασημοφόρει αὐτή διὰ τοῦ μεγαλοσταύρου της περικηκμῖδος αἱ ἐλπίδες του ἐψεύσθησαν. Θυμωθεὶς λοιπὸν ἀναχωρεῖ εἰς Παρισίους ἵνα ξεσκάσῃ ὀλίγον.

— Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχαιρον ὅτι ἐπῆλθε μετὰ τῆς Ρωσσίας συμβιβασμὸς ὡς πρὸς τὰ Ἀφγανικά, εἴδησις ἐκ Περσίας μετέβαλε τὴν χαρὰν των εἰς λύπην. Ὁ Ἐγιοὺπ Χὰν ὅστις ἐκρατεῖτο ἐν Τεχεράνῃ ἔφυγεν. Ὡς γνωστὸν Ὁ Ἐγιοὺπ Χὰν κατὰ τὸ 1879 πρέστη ἀνταπαιτητὴς τοῦ θρόνου τοῦ Ἀφγανιστὰν κατὰ τοῦ ἐξαδέλφου του Ἀφδοὺλραχμὰν τοῦ ἐνεστῶτος Ἐμίρου τοῦ πρόστατευομένου τῆς Ἀγγλίας. Ὀχυρωθεὶς ἐν Χεράτ, ἀντέστη ἐπὶ ἐν ὅλον ἔτος κατὰ τῶν στρατευμάτων τῆς ἀνάπασης, ἀτινα ἐνίκησε τῇ 27 Ἰουλίου 1880. Καταβληθεὶς ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς Περσίαν ἐκεῖ δὲ ἐτέθη εἰς περιορισμὸν ἐν Τεχεράνῃ. Ἡ Ἀγγλία κατέβαλλε μάλιστα κατ' ἔτος ὡς ἔξοδα διατροφῆς τοῦ 12 χιλ. λίρας. Ὁ ἐν Τεχεράνῃ Ἄγγλος πράκτωρ Νίκολσων ἀπήρχετο ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν, ἵνα πληροφορηθῇ ἰδίοις ὄμμασιν ἐὰν ὁ πρόσφυξ ἐφυλάττετο καλῶς. Τῇ 14 Αὐγούστου ὁ Ἐγιοὺπ Χὰν εὑρέθη παρών. Ἀλλὰ τῇ 21 ὁ κ. Νίκολσων ἔμαθε μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ὁ Ἐγιουπ ἐγένετο ἄφαντος μετὰ μιᾶς δωδεκάδος συντρόφων. Ἡ φυγὴ τοῦ Ἐγιουπ συνετάραξε πολὺ τοὺς Ἄγγλους διότι ἐὰν οὗτος ἐμφανισθῇ ἐπὶ Ἀφγανικοῦ ἐδάφους θὰ βλάψῃ τὸν Ἐμίρην Ἀβδοὺλραχμὰν ὅστις μάλιστα κατέλυσε ἤδη κατὰ δεινῶν δυσχερειῶν, καὶ ἀταμιεύτως εἶνε ἀντιδημοτικὸς, ἡ δὲ φρουρὰ τὸν Χεράτ θὰ ἐκηρύττετο ἀμέσως ὑπὲρ τοῦ Ἐγιούπ Ἐὰν δὲ πάλιν καταφύγῃ οὗτος εἰς ρωσσικὸν ἔδαφος θὰ καταστῇ ἐν ταῖς χερσὶ τῆς Ρωσσίας ἐπικίνδυνον ὄργανον. Οὕτως ἢ ἄλλως ἡ ἀπόδρασις τοῦ Ἐγιουπ Χὰν ταράττει τοὺς ὑπνους τῶν Ἄγγλων πολιτικῶν.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ἀπὸ 8 ἤδη ἡμερῶν ὁ καιρὸς μετεβλήθη εἰς βροχερόν. Δὲν παρέρχεται σχεδὸν ἡμέρα καθ' ἣν νὰ μὴ βρέξῃ ἐν Κύπρῳ. Αἱ βροχαὶ καθ' ἑκάστην ἀκολουθοῦσι τὴν αὐτὴν γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς νήσου πρὸς τὰ βόρεια καὶ βορειοανατολικά. Αἱ βροχαὶ αὗται θὰ ὠφελήσωσι κἀπως, διότι θὰ βλαστήσῃ πρωΐμως χόρτον πρὸς τροφὴν τῶν προβάτων καὶ ζώων.

* * *

Ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ διαμερίσματος Λάρνακος—Ἀμμοχώστου πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς θέσεως ἧς παρητήθη ὁ ἀξιότ. κ. Σ. Μ. Ἐμφιετζῆς ἐξελέγη ὁ ἀξιότ. κ. Ριχάρδος Μιτέρ. Ὁ Κύριος οὗτος, κάτοχος πολλῶν γνώσεων καὶ κυρίως γεωργικῶν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ τούτου, εἶνε ἐκεῖνος ὅστις διὰ τῆς μεγάλης καὶ ἀπεράντου εὐφυΐας του ἔφερε πρὸς ἐξολόθρευσιν τῆς ἀκρίδος διὰ παντὸς μέθοδον, ἧς τὴν ἐπιτυχίαν μαρτυρεῖ ἡ κατὰ τὸ 1870 ἐπὶ Σκίτ πασᾶ καθ' ὁλοκληρίαν καταστροφὴ τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου ἐντόμου. Τὴν μέθοδον ταύτην ἡ Θωμανικὴ κυβέρνησις υἱοθετήσασα κατέστησεν ὡς νόμον, δημοσιεύσασα αὐτὴν μετ' εὐρήμου μνείας τοῦ ἐφευρέτου ἐν αὐτῷ τῷ Θωμανικῷ κώδηκι, πρὸς ἐφαρμογὴν παντοῦ τῆς ἐπικρατείας ὅπου τὸ ἔντομον τοῦτο λυμαίνεται τὰ προϊόντα τοῦ ἱδρῶτος τοῦ γεωργοῦ. Πεποιθαμεν ὅτι ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς νήσου ἐν τῷ Νομοθετικῷ ὁ πεπειραμένος οὗτος ἀνὴρ θέλει ὠφελήσει τὴν πατρίδα του, συνεργαζόμενος μετὰ τῶν λοιπῶν ἀξιοτιμῶν τῆς νήσου ἀντιπροσώπων.

* * *

Ἤρξαντο ἐπανερχόμενοι ἐκ τῆς ἐξοχῆς οἱ συμπολῖταί μας. Διάφορα καὶ πλεῖστα μέρη ὡραῖα κατὰ τὴν φύσιν καὶ λίαν κατάλληλα δι' ἐξοχὴν ὑπάρχουν ἐν τοῖς πέριξ τῆς Λεμησσοῦ καὶ ἰδία κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Τροόδους ἀλλ' οἰκίας καταλλήλους σπανιώτατα εὑρίσκει τις. Οἱ χωρικοί μας ἀκολουθοῦντες τὰ τῶν πατέρων των γνωμικὸν ὡσπῆπι ὅσον σὲ χωρεῖ καὶ χῆν ὅστην θωρεῖς πολὺ ὀλίγην κάὶ πολὺ ὀλίγοι ἔχουν διάθεσιν νὰ κτίζωσιν οἰκίας καταλλήλους καὶ καλῶς διεσκευασμένας. Διὰ τοῦτο οἱ ἀγαπῶντες τὰς ἐξοχὰς πολῖται ὅσην εὐχαρίστησιν αἰσθάνονται ἐκ τῆς τερπνοτάτης καὶ θαυμασίας θέας τῶν λαμπρῶν τῆς ἀφροντίστου φύσεως ποικιλιῶν, ἄλλην τόσην δυσαρέσκειαν αἰσθάνονται ὡς ἐκ τῶν οἰκιῶν, τὰς ὁποίας θεωροῦσιν ὡς ἀληθεῖς φρούρους. Καὶ ἔχουσι μέγα δίκαιον.

* * *

Κατὰ τοὺς μῆνας Δεκέμβριον Ἰανουάριον Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον θέλει συγχρωτηθῇ κακουργοποιεῖον εἰς τὰς διαφόρους πρωτευούσας τῶν Ἐπαρχιῶν κατὰ τὰς ἑξῆς ἡμέρας.

Γ. ν Λευκ. τὴν 1 Δεκέμ. 1887
» Λάρ. » 12 » »

» Ἀμμοχ. » 16 Ἰαν. 1888.
» Κερυν. »24 » »
» Κτήμ. Πάφ. 26 Μαρ. »
καὶ » Λεμησ. » 4 Ἀπρ. »

*
**

Τὸ Δημαρχεῖον τῆς πολεώς μας σπουδαίως ἐπελάβετο τῆς μέχρι τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῆς πόλεως διορθώσεως τῶν δύο κεντρικωτέρων ὁδῶν Ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἁγ. Ἀνδρέου διὰ τοῦ μακαδαμίσματος. Τοὺς ἑκατέρωθεν τῶν ὁδῶν κατόχους οἰκιῶν θέλει ὑποχρεώσει νὰ κτίσωσιν ἐντὸς ὡρισμένου διαστήματος πεζοδρόμιον ὡρισμένου πλάτους. Μετὰ παρέλευσιν τοῦ διαστήματος τούτου θέλει προβῆ τὸ Δημαρχεῖον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πεζοδρομίων καὶ ὑπογρεώσει κατόπιν τούτους εἰς πληρωμήν. Παράπονα πρὸς τοῦτο ἠκούσθησαν ἐκ μέρους τῶν ἑκατέρωθεν τῶν ὁδῶν ἐχόντων οἰκίας, ἀλλ' ὡς συνήθως, οὐδέποτε ἀποφασιζεταί τι πρὸς γενικὸν καλὸν χωρὶς ν' ἀκουσθῶσι καὶ παράπονα.

Ἰδέαν τινὰ ὡς πρὸς τοῦτο καθυποβάλλομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν κρίσιν τοῦ τε ἀξιοτίμου Δημάρχου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀξιοτ. ἐμβουλίου. Ὑπάρχουσι μέση τινὰ κεντρικὰ καὶ ἰδίως τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου τὰ ὁποῖα ἐν ὥρᾳ βροχῆς καταντῶσιν ὅλως ἀδιάβατα καίτοι πλακωτά, διότι ἐν μὲν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ ῥέουσι τὰ ὕδατα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πεζοδρομίου μέχρι τοῦ ἑτέρου, ἐν δὲ τοῖς πεζοδρομίοις ῥίπτονται ἀπὸ τῆς στέγης μεθ' ὁρμῆς τὰ ὕδατα εἰς τρόπον ὥστε καὶ διὰ τοῦ μέσου τῆς ὁδοῦ ἄν δύναται νὰ διέλθῃ τις γίνεται κατάβροχος καὶ καπάτσαπος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Δὲν εἶνε δυνατὸν εἰς τὰ τοιαῦτα μέρη νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ κάτοχοι οἰκιῶν νὰ κάμωσι σωλήνισκους διὰ τζίγγου ἢ τενεκέδων ὥστε ἀπὸ τῆς στέγης νὰ καταβαίνῃ τὸ ὕδωρ μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῶν πεζοδρομίων χωρὶς νὰ ῥίπτωνται ἀπὸ τοσοῦτον ὕψους;

*
**

Κυβερνητικῇ διατάξῃ ἐτοιχοκολλήθησαν ἐνταῦθα εἰδοποιήσεις πρὸς τοὺς ἀμπελουργούς, ὅσοι ἔχουσι κράσια ξυνισμένα, νὰ ἀναφερθῶσι πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς πόλεως διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ τέλος τῶν τοιούτων ξυνισμένων κρασίων. Εἶνε ἀνάγκη λοιπὸν καὶ συμπαθοῦμεν εἰς τοὺς κρασοχωρίτας νὰ κάμωσι τοιαύτας ἀναφορὰς, κάθε χωρίον μίαν, ὅτι ἔχουσι κράσια ξυνισμένα διὰ νὰ σπουδῇ ἄνθρωπος τῆς Κυβερνήσεως νὰ τὰ ἐξετάσῃ ποσὰ εἶνε διὰ νὰ γλυτώσωσι τὸ τζίζιον. Ἀλλὰ νὰ ἀφήσουν καὶ τὰ μέρος πλὴν ὀνηφίων καὶ νὰ σπεύσωσιν ὅλα τὰ χωρία νὰ κάμωσι τοιαύτας ἀναφορὰς ἂν θέλουν νὰ ὠφεληθοῦν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κανεὶς νὰ τοὺς γράψῃ τὴν ἀναφορὰν ἂς ἔχεται ὁ μουκτάρης τοῦ χωρίου μὲ ἕνα ἢ δύο ἀξιοδες καὶ μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ χωρίου εἰς τὴν Λεμησσὸν καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι τοὺς γράφουν τὴν ἀναφοράν. Ἔπειτα δὲν ἀπαιτοῦνται καὶ πολλὰ λόγια. Ἰδοὺ π.χ. πῶς πρέπει νὰ γράφ.

«Ἀξιότιμε Κύριε Διοικητά.

Κατὰ τὴν εἰδοποίησιν τῆς Κυβερνήσεως σπεύδωμεν νὰ δηλώσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι τὸ χωρίον μας ἔχει ἀρκετὰ ξυνισμένα κρασία καὶ παρακαλοῦμεν νὰ σταλῇ ἄνθρωπος τῆς Κυβερνήσεως νὰ τὰ ἐξετάσῃ.»

Τόσον μόνον, καὶ ὑποκάτω θέτουν τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου μὲ τὴν ἡμερομηνίαν, τὰ ὀνόματα τοῦ μουκτάρη καὶ τῶν ἀζάδων, καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ χωρίου, καὶ ἔρχεται ἕνας καὶ τὴν δίδει εἰς τὸν διοικητήν.

Θαύμαζομεν ὅμως τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις, ἀφοῦ ἐπείσθη πλέον τὸ μέγα ἀδίκημα· τὸ ὁποῖον ἔγεινεν εἰς τοὺς οἰνοπαραγωγεῖς, ἀφῆκεν ἐπίτηδες νὰ παρέλθῃ τόσος καιρὸς διὰ νὰ κάμῃ τὸ μικρὸν τοῦτο καλόν, μὴ ἀγνοοῦσα ὅτι τὰ ξυνισμένα κρασία πωλοῦνται ἐνωρὶς καὶ ὅτι τὸ μέγα ποσὸν ἐπωλήθη ἤδη πρὸς 25-30 γρόσια. Ἀλλ' ἔστω καὶ τοῦτο.

*
**

Ἡ Κυρία Φλούχαρτ ἐκφράζουσα τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τοὺς ὑποστηρίξαντας τὰ ὑπὸ αὐτῆς διευθυνόμενον ἄλλοτε Ἀμερικανικὸν Παρθεναγωγεῖον ἐν Λάρνακι, ἀναγγέλλει ὅτι ἦλθεν ἐκ νέου εἰς Κύπρον, ἵνα ἀνιδρύσῃ τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο, ἔχουσα δι' ἐλπίδος, ὅτι τὸ φιλόμουσον Κυπριακὸν Κοινὸν θὰ παράσχῃ αὐτῇ ἱκανὴν ὑποστήριξιν. Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων γίνεται ἀκριβῶς τὴν 28ην τρέχοντος ἐν ᾗ καὶ πρότερον οἰκίᾳ.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον.

Τῇ Κυρίᾳ Σ. Γ. Φλούχαρτ Λάρνακα.

*
**

Ὁ κ. Μ. Δημάχης ἰατρὸς εἰδοποιεῖ τοὺς πελάτας του ὅτι μετώκησεν ἤδη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μ. Μαυροσκούφη.

*
**

Τὸ παρελθὸν Σάββατον (29 Αὐγούστου) ἐγένετο ἡ συνήθης συνάθροισις εἰς τὸν Ἡρόδρομον χωρίον ἀπέχον τῆς Λεμησσοῦ περὶ τὰ 2-21|2 ἀγγλικὰ μίλια. Ἡ πανήγυρις αὕτη εἶνε κυρίως πανήγυρις τῶν καρυδίων τῶν λεπτοκαρίων, τῶν κυδωνίων καὶ διαφόρων ἄλλων ὀπωρικῶν τὰ ὁποῖα κουβαλοῦν οἱ Μαραθέφται. Αἱ περὶξ τοῦ χωρίου χαρουπέαι μεταβάλλονται διὰ μιᾶς εἰς καφενεῖα καὶ ἡ ἐγχώριος μουσική, ἡ ἀναγκαία πρὸς τὸ νὰ μυρίσῃ ἡ πανήγυρις, παιανίζει ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἑσπέρας καὶ οἱ χορευταὶ κάμνουν τὸν τζύρον των. Ἐν πράγματι, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει κατ' οὐδένα λόγον νὰ λείψῃ, ἄλλως δὲν νοιώθει κανεὶς πανήγυριν, εἶνε καὶ τὰ μαχαιροβγάλματα, καὶ διὰ νὰ μὴ καθυστερήσῃ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἡ πανήγυρις καὶ νὰ χάσῃ πολὺ ἀπὸ τὴν ἀξίαν της εἰργάσθη καὶ τὸ μαχαῖρι κομμάτι. Μετὰ τόσην οἰνοποσίαν εἶνε βεβαίως ἀναγκαία μία φλεβοτομία. Ἀλλὰ μὴ ἐρωτᾶτε τὸ πῶς συνέβη καὶ τὸ διατί οὔτε πῶς ὑπάρχει εἰς τοιαύτας περιστάσεις οὔτε διατί. Τό πῶς καὶ τὸ διατί εἶνε ἔργον τοῦ οἴνου καὶ τῆς μάστιχας.

*
**

Ταχυδρομικῶς ἐλάβομεν τὴν ἑξῆς ἐνυπόγραφον ἐπιστολήν.

«Ἀξιότιμε συντάκτα, Πρὸ πολλοῦ ἐπαύσατε πλέον ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχητε ἐστραμμένον τὸ βλέμμα σας πρὸς τὰ θρονικά, διότι ἐπαύσατε μεταδίδοντες ἡμῖν τί ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνέβη καὶ συμβαίνει. Ἐπιτροπαὶ ἐξελέχθησαν καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Λάρνακα ὅπως ἐξετάσωσι καὶ ἴδωσι τὴν ἀληθῆ τοῦ θρόνου κατάστασιν καὶ φωτισθῶσι πολλὰ σημεῖα φιλονεικούμενα καὶ ἀντιλεγόμενα, πλὴν ἡ αἱ Ἐπιτροπαὶ δὲν ἐξετέλεσαν τὰ ἱερὰ ταῦτα καθήκοντά των ἢ ἡ δημοσιογραφία δὲν ἐθεώρησε τοῦ κόπου ἀντάξιον νὰ φωτίσῃ τὸ κοινὸν περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος. Διατί παρακαλῶ τοῦτο;

Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ ἀξιοκατηγόρητον διὰ τοὺς Ἐπαρχιώτας τοῦ θρόνου Κιτιέων νὰ ἀγνοῶσι μέχρι σήμερον τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ χηρεύοντος θρόνου, καὶ εἰς τοῦτο πταίει, νομίζω, ἡ δημοσιογραφία κατὰ πρῶτον λόγον, ἡ παραμελῶσα ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι τὸ ἀληθὲς ἔργον της, καὶ ἀδιαφοροῦσα περὶ τοῦ ἀληθοῦς σκοποῦ της. Δέξασθε κλπ.»

Λεμησσῷ 1 Σεπτ. 87 *

Σ. Σ. Οὐδέποτε ἐσηκώσαμεν οὔτε θὰ σηκώσωμεν τὸ βλέμμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν θρονικῶν· διαβεβαιοῦμεν τοῦτο εἴς τε τὸν ἀξιότιμον ἐπιστείλαντα ἡμῖν τ' ἀνωτέρω καὶ εἰς τὸ κοινόν. Ἡμεῖς ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθοῦντες τὴν ὁδὸν ἣν δι' αὐτοῦ τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ φύλλου ἡμῶν ἔθεμεν ὡς ἀρχὴν καὶ βάσιν τῆς πορείας μας, « ἡ «Σάλπιγξ», ἀνήκει εἰς πάντας καὶ δὲν ἀνήκει εἰς οὐδένα», θέλομεν ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ ὑπηρετῶμεν μεθ' ὅλου τοῦ δυνατοῦ ζήλου, μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς εἰλικρινείας τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, θέλομεν ἐπιδιώκει τὴν ὠφέλειαν τοῦ κοινοῦ, θέλομεν ὁμολογεῖ ἐν πάσι τὴν ἀλήθειαν, μὴ φοβούμενοι κανένα μήτε τὸ παράπαν ἐπηρεαζόμενοι ὑπὸ προσώπων καὶ πραγμάτων ὡς φαίνεται φρονῶν ὁ ἀξιότ. ἐπιστολογράφος. Πλὴν ὅσον ἀφορᾷ τὰ θρονικὰ οὐδὲν μέχρι σήμερον σχεδὸν ἐγένετο. Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἔξαρχος τοῦ Θρόνου κ. Θεοφύλακτος ἐξῆλθε, τῇ συνεννοήσει τῶν Ἐπιτροπῶν, εἰς τὴν εἰσπραξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ θρόνου· μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφήν του πολλὰ πράγματα θὰ ἐξετασθῶσι καὶ ρυθμισθῶσι περὶ ὧν προσεχῶς.

Ἀσμένως δημοσιεύομεν τὰ ἑξῆς ἀξιοαναγνώστα περὶ μονῆς τινος γυναικῶν ἐν Δαμάσκῳ, ἅπερ ὁ ἀξιότ. καὶ περισπούδαστος φίλος κ. Χρ. Παπαδόπουλος πάρεδρος τοῦ δικαστηρίου Ἀμμοχώστου εὑρεστήθη νὰ πέμψῃ ἡμῖν μετὰ τὴν ἐκ Συρίας ἐπιστροφήν του. Ἄξιος τῇ ἀληθείᾳ παντὸς ἐπαίνου εἶνε ὁ κ. Χ. Παπαδόπουλος μὴ φειδόμενος κόπων καὶ δαπάνης χάριν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης. Πολλὰς ἀρχαιότητας συνέλεξεν ἐν τῇ τελευταίᾳ κατὰ τὴν Συρίαν ἐκδρομῇ του ἃς προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ κατόπιν εἰς ἔγκριτα τῆς Ἑσπερίας περιοδικά.

Αἱ ἐν Δαμάσκῳ Χριστιανικαὶ Ἀρχαιότητες.

Ἐν Δαμάσκῳ τὰς διατριβὰς ποιούμενος ἐξέβαμον ἔν τινι κώμῃ καλουμένῃ Σεΐτ-Νέα καὶ κειμένῃ ἐν ἀποστάσει ἑπτὰ ὡρῶν ἐξ αὐτῆς. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχει ἀρχαιοτάτη μονὴ ὁμώνυμος, οἰκουμένη ὑπὸ μοναζουσῶν γυναικῶν ὀρθοδόξων Δαμασκηνῶν.

Ἡ Εὐκτιμένη καὶ τειχιόεσσα αὕτη μονὴ κεῖται ἐπὶ εὐθέατου ὑψηλοῦ λόφου, ἐν ᾧ δεδόμηται ὁ ἀρχαιότατος ἐν σπηλαίῳ ναΐσκος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔργον τῆς ἐποχῆς τῶν κατακομβῶν· καὶ παρ' αὐτῷ ἕτερος ὑψιτενὴς καὶ εὐμεγέθης ναὸς βιζαντινῆς ἐποχῆς. Περὶξ αὐτοῦ ὑπάρχουσι πολλοὶ εὐρυσθενεῖς ξενῶνες πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ξένων προσκυνητῶν, τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν μονὴν ταύτην χάριν εὐλαβείας.

Ἡ ἐν αὐτῷ ἀρχαιοπάτη καὶ καλλιτεχνικωτάτη εἰκὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἱστορήθη, ὡς λέγεται, ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ. Ἡ εἰκὼν αὕτη θεωρεῖται καθ' ὅλην τὴν Συρίαν καλλιτεχνικὸν ἀριστούργημα καὶ ἀνεκτίμητον κειμήλιον τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος. Ἤδη δὲ ἡ ἐν λόγῳ εἰκὼν τυγχάνει ἀργυρο-επίχρυσος καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς κεκαλυμμένον, ὡς τὸ τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς μονῆς τοῦ Κύκκου.

Ἐκτὸς τῆς σεπτῆς ταύτης εἰκόνος ὑπάρχουσι πολλὰ ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ ἀρχαιότατα καὶ βαρύτατα ἱερὰ ἀμφια ἀργυρᾶ καὶ διὰ πολυτίμων λίθων κεκοσμημένα, ἔργα τῆς τότε ἀκμαζούσης τέχνης ἐν Δαμασκῷ κατὰ

τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους ταῦτα δὲ διατηροῦνται ὡς Ἱερὰ κειμήλια ἐν ὑπογείῳ θησαυροφυλακείῳ.

Ὁ ὑψίδομος οὗτος ὡραῖος ναὸς μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, περιτετείχισται διὰ παχυτάτων τειχῶν καὶ ὡραίων πυλῶν καὶ πέριξ αὐτοῦ εἶναι ἐσκαμμένη βαθυτάτη τάφρος, ὥστε, ἐν ἀνάγκῃ ἡ μονὴ αὕτη δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀπόρθητον φρούριον.

Ἡ περικαλλὴς αὕτη μονὴ διευθυνομένη ὑπὸ ἡγουμενίσσης τινὸς ἔχει ἐν αὐτῇ περὶ τὰς 40 μοναχὰς, αἵτινες ἀσκούμεναι ἐν τῷ μοναστικῷ βίῳ διαχειρίζονται τὰ τῆς μονῆς μετὰ ἀπαραδειγματίστου οἰκονομικῆς τάξεως καὶ ἀξιεπαίνου φρονήσεως.

Κατὰ πᾶσαν ἑορτὴν καὶ κυριακὴν προσέρχεται εἰς ἱερεὺς ἐν τῇ μονῇ ἐκ τοῦ χωρίου, ὅστις ἱερουργεῖ. Πᾶσα ἀκολουθία ψάλλεται ὑπὸ τῶν μοναζουσῶν ἐκείνων γυναικῶν μετὰ πολλῆς τῆς κατανύξεως καὶ ἀπαραμίλλου γλυκύτητος, ἅτε καλλιφώνων καὶ γεγυμνασμένων ἐν τῇ μουσικῇ. αὗται δὲ ψάλλουσαι μετὰ μελπῆς τε γλυκερᾶς καὶ ἀμύμονος, ὡς ἄλλαι Σειρῆνες, καταχηλοῦσι τοὺς παριστᾶμένους καὶ ἀνυψοῦσιν αὐτοὺς εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἅπασα ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ ἀραβικῇ γλώσσῃ, ὡς καὶ ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία.

Ἡ μονὴ αὕτη ἔχει πολλὰ πλούσια εἰσοδήματα καὶ πόρους οὓς προσπορίζεται ἔκ τε τῶν προσοδόφορων κτημάτων αὐτῆς, ὡς καὶ ἐκ τῶν διαφόρων προσφορῶν, τῶν διδομένων ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτήν.

Ἡ μέλλουσα προσελθεῖν ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ δέον ἵνα ἔχῃ περιουσίαν τινὰ καὶ ὑποστῇ δοκιμασίαν ἐπὶ ἓν ἔτος, γνωρίζῃ γράμματα καὶ σπουδάσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀραβικὴν μουσικήν.

Ἡ μονὴ αὕτη ἔχει ἐν γένει ἰδιαίτερον ἐσωτερικὸν κανονισμὸν,, ὃν οὗ διέπονται τὰ κατ' αὐτήν.

Ἐν Βαρωσίοις Χρ. Παπαδόπουλος

Ἀξιότ. κ. Συντάκτα τῆς « Σάλπιγγος »

Ἡ κατάστασίς μας εἶνε οἰκτρὰ, ἀπελπιστικὴ καὶ εὐδὲν εὑρίσκω μέσον Θεραπείας. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι «ὅπου φτώχια ἐκεῖ καὶ μουρμοῦρα» ἀλλὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἀξιόρθωτοι. Δὲν συναισθανόμεθα εἰς ποίαν ἐλεεινὴν κατάπτωσιν εὑρισκόμεθα ἠθικῶς ὅσον καὶ ὑλικῶς.

Ζητοῦμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τοὺς ἀζάδες τὴν ἐξουσίαν ἀλλ' ἂς στρέψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὰ χωρία καὶ θὰ ἴδωμεν ὅτι ἔλον τὸ κακὸν προέρχεται ἀπὸ αὐτούς. Ἐκεῖνοι εἶνε οἱ ὑποστηρικταὶ τῶν ζωοκλεπτῶν, οἱ προστάται τῶν κομμένων, οἱ καταστροφεῖς τῶν δένδρων, ἐκεῖνοι δίδουν τὰ συνθήματα, ἐκεῖνοι ὑποβοηθοῦν εἰς τὰ δικαστήρια προμηθεύοντες δικηγόρους πρὸς ὑπεράσπισίν των, ψευδομάρτυρας, καὶ πιστοποιητικὰ ὑπὲρ αὐτῶν ὡς τιμίων ἀνθρώπων. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παραπεμφθοῦν εἰς τὸ κακουργοδικεῖον, ἐκεῖνοι εἶνε οἱ ἐγγυηταί των μήποτε καὶ προφυλακισθοῦν. Παράδειγμα πρόσφατον ἔχομεν ὅτι ἐν Λάρνακι ἐφυλακίσθησαν κλέπται συλληφθέντες ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐπὶ κλοπῇ προβάτων ὁ δὲ κορυφαῖος τούτων, ἀναγνωρισμένος καὶ ὡς φονεὺς δὲν προεφυλακίσθη διότι ἔδωκεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγύησιν εἷς τῶν καλῶν μας ....

Οἱ πλεῖστοι διδάσκαλοι τῶν χωρίων ἀντὶ νὰ προσπαθῶσι νὰ μορφώσωσι τοὺς χωρικοὺς ἀπεναντίας γίνονται αἴτιοι νὰ κλονίζηται καὶ αὐτὸ τὸ θρησκευτικὸν των αἴσθημα ἐφ' οὗ καὶ μόνου εἶνε θεμελιωμένη ἡ ἠθική. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ διαταραχθῶσιν αἱ θρησκευτικαὶ τοῦ ἀγραμμάτου χωρικοῦ πεποιθήσεις, ὅταν οὗτος βλέπῃ ἐν καιρῷ λειτουργίας τὸν διδάσκαλον εἰς τὸ καφενεῖον ῥίπτοντα ἀντιθρησκευτικὰ σπέρματα; Ἰδίοις ὠσὶν εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν τοιαῦτα.

Τὰ καφενεῖα εἶνε ἡ ὀλεθρὰ μάστιξ καὶ καταστροφὴ τῶν χωρικῶν καὶ παράδειγμα ἔχομεν ὅλα τὰ χωρία εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν τοιαῦτα, διότι ἐκεῖ θυσιάζει ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ χωρικὸς καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νυκτός. Πόσην ἡ κυβέρνησις θὰ ἐδείκνυτο πατρικὴ ἐὰν ἀπηγόρευε ταῦτα εἰς τὰ χωρία ἢ ἐὰν ἀπηγόρευε τοὐλάχιστον τὸ χαρτοπαίγνιον καὶ τὰ ποτὰ ἐνὸς τῶν καφενείων.

Ἡ Θεσιθρηία κατήντησεν ἐν Κύπρῳ ἐπιδημία. Ὅσοι μάθουν ὀλίγα γράμματα δὲν τὰ μανθάνουν μὲ σκοπὸν νὰ πλουτισθῶσι δι' αὐτῶν μὲ διαφόρους γνώσεις καὶ νὰ στολίσωσι τὴν ψυχήν των μὲ τὰ ὡραῖα κοσμήματα τῆς φιλοπατρίας τῆς ἀρετῆς, τῆς πρὸς τὰ καλὰ κλίσεως κλ. ἀλλ' ἀμέσως ἀρίνουν τὰ πατρικά των ἔργα καὶ κυνηγοῦν θέσεις. Τοιοῦτοι εἴμεθα καὶ παραπονούμεθα ὅτι δυστυχοῦμεν.

Ἐκ τῆνος κωμοπόλεως 8 Σεπ. 87

---

1. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Χρονολογικὸς πίναξ

τῶν κυριωτέρων ἱστορικῶν γεγονότων ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ἀρχόμενοι τῆς ἐν ἐπιφυλλίδι δημοσιεύσεως τῶν κυριωτέρων ἱστορικῶν γεγονότων μετὰ τῶν ἐποχῶν καθ' ἃς ταῦτα ἐγένοντο ὀφείλομεν, ἐσον ἀφορᾷ τὴν χρονολογίαν, νὰ προτάξωμεν τὰ ἑξῆς:

Ἡ χρονολογία τῶν συμβάντων εἰς τοὺς ἀπωτάτους χρόνους, κατ' αὐτὴν δηλ. τὴν κοσμογονίαν καὶ τὰς τρεῖς πρώτας τοῦ κόσμου χιλιετηρίδας ὡρίσθη ὑπὸ διαφόρων διαφόρως. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως ἠσπάσθη καὶ παραδέχεται ὡς ὀρθοτέρους τοὺς χρονολογικοὺς ὁρισμοὺς τῶν Ἑβδομήκοντα, οἵτινες κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου βασιλέως τῆς Αἰγύπτου μετέφρασαν τὴν Παλαιὰν Διαθήκην. Τὴν χρονολογίαν λοιπὸν ταύτην θέλομεν ἐν τοῖς πλείστοις ἀκολουθήσει κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας χιλιετηρίδας τοῦ κόσμου, μεθ' ἃς πλέον οἱ χρονολογικοὶ ὁρισμοὶ ἐσταφηνίσθησαν ὑπὸ ἱστορικῶν καὶ ὡρίσθησαν ὡς ἀκριβεῖς καὶ ἀφιλονείκητοι.

Ἔτη πρὸ Χριστοῦ	
5508.	Ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος, τὸ τελειότερον τοῦ Θεοῦ δημιούργημα, ὁ Ἀδάμ.
5246.	Ὁ Κάϊν ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἀδὰμ ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του Ἄβελ.
4548.	Ἐτελεύτησεν ὁ Ἀδάμ, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος.
4191.	Ἐγεννήθη ὁ Μαθουσάλας, ὁ κατὰ τὴν Γραφὴν περισσότερα ἔτη ζήσας πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἤτοι ἔτη 969.
2948.	Ἐγεννήθη ὁ Νῶε ὁ τελευταῖος πατριάρχης πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.
2348.	Ἐγένετο ὁ ἐπὶ τοῦ Νῶε Κατακλυσμὸς καταστρέψας ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος πλὴν τοῦ Νῶε, τῆς συζύγου του, τῶν τριῶν υἱῶν του, Σὴμ, Χὰμ, καὶ Ἰάφεθ, καὶ τῶν τριῶν νυμφῶν του.
2247.	Ἡ πυργοποιία καὶ ἡ σύγχυσις τῶν γλωσσῶν. Ἡ διασπορὰ τῶν ἀνθρώπων ὧν οἱ μὲν ἀπόγονοι τοῦ Σὴμ ἔμενον εἰς τὴν Ἀνατολὴν, οἱ τοῦ Χὰμ διηυθύνθησαν πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν οἱ δὲ τοῦ Ἰάφεθ πρὸς τὰ βόρεια καὶ δυτικὰ τῆς Εὐρώπης.
2234.	Ἀστρονομικαὶ παρατηρήσεις ἤρχισαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.
2188.	Θεμελιοῦται τὸ βασίλειον τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ Μηνᾶ (κατὰ τὴν Γραφὴν Μεσραΐμ ἀπογόνου τοῦ Χὰμ) ἔχοντος πρωτεύουσαν τὰς Θήβας, ὅστις διευθετεῖ καὶ τὴν ῥοὴν τοῦ Νείλου πρὸς ἄρδευσιν τῆς χώρας.
2059.	Ἡ ἀρχὴ τοῦ βασιλείου τῶν Ἀσσυρίων.
2040.	Βασιλεύει ἐν Αἰγύπτῳ ὁ Μοίρις ἢ Μεφρῆς (ὠῶρον Ἡλίου), ὅστις ὤρυξε τὴν λίμνην Ἀρσινοΐτην (φαιοῦμ.)
1998.	Ἐτελεύτησεν ὁ Νῶε.
1996.	Ἐγεννήθη ὁ Ἀβραάμ.
1897.	Κατεκάησαν τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα.
1896.	Ἐγεννήθη ὁ Ἰσαὰκ υἱὸς Ἀβραάμ.
1856.	Ἐθεμελιώθη τὸ βασίλειον τοῦ Ἄργους ὑπὸ τοῦ Ἰνάχου.
1823.	Ἐτελεύτησεν ὁ Ἀβραάμ.
1822.	Ἐφευρέθησαν τὰ γράμματα ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτίου Μέμνονος.
1764.	Ἐγένετο ὁ ἐπὶ Ὠγύγου βασιλέως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κατακλυσμός.
1715.	Ὁ Ἰωσὴφ ἐγένετο παντοδύναμος ἐν Αἰγύπτῳ.
»	Ὁ Προμηθεὺς ἐξήγαγε πῦρ ἀπὸ τὰς πέτρας.
1635.	Ἐτελεύτησεν ἐν Αἰγύπτῳ ὁ Ἰωσήφ.
1582.	Ὁ Κέκροψ ἦλθεν εἰς Ἀττικὴν καὶ εἰσήγαγε τὸν Αἰγύπτιον πολιτισμόν.
1574.	Ἐγεννήθη ὁ Ἀαρὼν ἀδελφὸς τοῦ Μωϋσέως
1571.	Ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς ἐν Αἰγύπτῳ.
1556.	Ὁ Κέκροψ διεδέχθη τὸν ἄρχοντα τοῦ τόπου πενθερόν του Ἀκταῖον, καὶ ὠκοδόμησε 12 πόλεις ὧν αἱ Ἀθῆναι ὠνομάσθησαν Κεκροπία. Εἰσήγαγε τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐλαίας, τῶν σιτηρῶν, καὶ τὴν κτηνοτροφίαν· Συνέστησεν εἰσέτι τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ βασίλειον τῶν Ἀθηνῶν.
1546.	Ἡ θεμελίωσις τῆς Τροίας ὑπὸ τοῦ Σκαμάνδρου·
1529.	Ὁ Δευκαλίων υἱὸς τοῦ Προμηθέως καὶ τῆς Κλυμένης, καὶ ἡ Πύρρα ἡ σύζυγός του σώζονται ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ. Οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἦσαν ὁ Ἀμφικτίων καὶ ὁ Ἕλλην.
1519.	Ὁ Κάδμος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα ἐκ Φοινίκης εἰσήγαγε τὰ γράμματα, 18 τὸ πρῶτον ὄντα, ὠκοδόμησε τὰς Θήβας καὶ συνέστησε τὰ ἐλευσίνεια μυστήρια ἐν Ἑλλάδι.
1516.	Ἡ ἄποικία τοῦ Λέλεγος εἰς τὴν Σπάρτην καὶ θεμελίωσις τοῦ βασιλείου της.
1511.	Ὁ Δαναὸς υἱὸς τοῦ Νείλου ἔφερε πρώτην φορὰν πλοῖον εἰς Ἑλλάδα ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου μετὰ τῶν 50 θυγατέρων του. Ἥρπασε κατόπιν τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Γελάνορος, ὃν ἔρριψε τῆς βασιλείας. Ἐκ τούτου ὠνομάσθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄργους Δαναοί.
1491.	Ἐβασίλευσεν ὁ Σέσωστρις εἰς τὴν Αἴγυπτον.
1460.	Ἔξοδος τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Ὁ Μωϋσῆς ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ τὰς δέκα ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.
1453.	Ἡ σύστασις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ὑπὸ Ἡρακλέους.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου « Σάλπιγγος. »

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 5 Σεπτεμβρίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 54
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 5
Τετάρτη 9 Σεπτεμβρίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 58
Δύσις. ὥρ. 6

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τόπους συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσωσι τὰς συνδρομάς των εἰς τοὺς ἀξιότ κ. κ. ἐπιστάτας τοῦ φύλλου παρ' ὧν θέλουσι λάβει καὶ τὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένας ὑφ' ἡμῶν. Ὡσαύτως παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ ἐκεῖνοι παρ' οἷς ἐπιστασία δὲν ὑπάρχει νὰ στείλωσιν ἡμῖν τὰς συνδρομάς των ταχυδρομικῶς, εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς γραμματόσημα τῶν 20 παρ. Παρακαλοῦνται δ' ἐπίσης ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐξετάζωσι καλῶς ἐν τῇ ἀποδείξει πότε λήγει τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς των καὶ πότε ἄρχεται τὸ νέον, τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ εἶνε ἀνάγκη, ἕνεκεν πολλῶν λαμβανόντων τὸ φύλλον ἐπὶ 9 μῆνας καὶ ἔπειτα ἀρνουμένων τὴν γλιτζρατάτην αὐτῶν συνδρομὴν, νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐστηρῶς τὸ σύστημα τῆς προπληρωμῆς, διὰ νὰ ἦνε καὶ οἱ κ. συνδρομηταὶ κύριοι νὰ κρατήσουν ἢ μὴ αἰδ' ἄλλο ἔτος τὸ φύλλον.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστὴν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητός της, ἂς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ' ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν « Πετριτικίου » ἀγοράν « Μπιλιάρδου », καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατάστημά του. Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἑκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πέν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασία καλῆς ποιότ. ἄπιστα	γρ.	130—140
» συνήθη μαύρα γερὰ	»	100—120
» κόκκινα	»	80—100
» χαλασμένα	»	40—50
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκὰ	παρὰ.	40—45

(*Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132*)